

РЕШЕНИЕ

№ 20085

гр. София, 11.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 21.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **3747** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по повод на жалба с вх. № 8755 от 09.04.2025. по описа на Административен съд – София град и вх. № 55-22-401#3 от 04.04.2025 г. по описа на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. (ТД на НАП), подадена от „АКСИОН ГРУП“ ДЗЗД, ЕИК[ЕИК], ПРЕДСТАВЛЯВАНО ОТ УПРАВИТЕЛЯ И. Банзали, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 8, офис 67, чрез Адвокатско дружество „Б. и партньори“, ад. Д. Б. от САК и адв. И. Д. от САК, с адрес за призоваване и съобщения [населено място], [улица], ет. 1 против Решение № ПИ – 94 от 28.03.2025 г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 53-00-130 от 23.01.2025 г. по описа на ТД на НАП-С. на жалбоподателя срещу Постановление изх. № С250022-022-00002696 от 15.01.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ), издадено от Ц. В., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП – С..

С жалбата се моли съдът да отмени оспореното решение на директора на ТД на НАП и потвърденото с него ПНПОМ като необосновано, немотивирано, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Инвокира съображения, че обезпечителната мярка заповест е наложена върху парични средства, чийто собственик е длъжникът „Техникал Сървисис“ ЕООД и които се намират в банковата сметка с титуляр ДЗЗД „Аксион груп“ ЕООД. Посочва се, че за целите на счетоводното и данъчно-осигурителното законодателство гражданското дружество има различен статут. Твърди се, че правото на дял на съдружника в ДЗЗД е понятие, различно от правото на печалба, тъй като такова дружеството може и да няма, но това не означава, че съдружникът няма дял. Печалбата трябва да съответства на дела, освен ако друго не е уговорено в

дружествения договор. Вземанията на гражданското дружество по сключени договори с трети лица са по своята същност вземания на отделните съдружници, тъй като дори и договорът да е сключен с дружеството, с оглед неговата същност следва да се сита, че е сключен с отделните съдружници. По същия начин стои въпросът и със средствата по банковите сметки на гражданското дружество. Това са средства, които са собственост на отделните съдружници. По този повод се позовава на разпоредбите на чл. 358 и чл. 359, ал.1 от ЗЗД. Допълнително се подчертава, че чл. 9, ал. 2, изр. 2 ДОПК предвижда принудително изпълнение срещу съдружниците в неперсонифицираните дружества, но за задължения на самите неперсонифицирани дружества, а не обратното, както е сторено от органите по приходите. Не на последно място жалбоподателят посочва, че с обжалваното ПНПОМ не е наложен заповор върху дяловото участие на „Техникъл Сървисиз“ ЕООД, а на „А. груп“ ДЗЗД, а е наложен заповор върху всички постъпващи суми по банковите сметки на жалбоподателя в размер на дяловото участие на длъжника в него – 28 %. На следващо място се подчертава, че съгласно чл. 358, ал. 2 ЗЗД внесените пари, заместими вещи и вещите, които се унищожават чрез употреба, са обща собственост на съдружниците. Не на последно място се обръща внимание, че не може да се приравнява участието на един от съдружниците в консорциума в процент от паричните приходи на гражданското дружество. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Д., който поддържа жалбата и предлага да се уважи. Претендира сторените разноси по делото.

Ответникът – директорът на ТД на НАП - С., редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Й., която оспорва жалбата, предлага да се отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на търсеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

В ТД на НАП е образувано изпълнително дело №221140166/2022 г. по описа на дирекция „Събиране“, ТД на НАП С. срещу „Техникал Сървисиз“ ЕООД за събиране на установени и изискуеми публични вземания. С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С250022-022- 0002696 от 15.01.2025 г. е наложен заповор върху налични и постъпващи суми по сметки на ДЗЗД „АКСИОН ТРУП“, наоходящи се в сметка при доставчик на платежни услуги „Изипей“ АД в размер на 179 845.36 лв. и сметка, наоходяща се в ТБ „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД в размер на 179 845.36 лв.

Титуляр на сметката е ДЗЗД „АКСИОН ТРУП“, ЕИК[ЕИК], в което длъжникът „Техникал Сървисиз“ ЕООД е съдружник с процентно участие от 28 %. Заповорът е наложен само до размера на участието на „Техникал Сървисиз“ ЕООД в ДЗЗД „АКСИОН ТРУП“, ЕИК за всички налични и постъпващи суми по цитираната банкова сметка. ПНОМ е връчено на 20.01.2025 г. по електронен път на „Техникал Сървисиз“ ЕООД и на ДЗЗД „АКСИОН ГРУП“.

Изпратени са, на основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК, заповорни съобщения до „Изипей“ АД и „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД.

Съгласно получен в ТД на НАП С., отговор от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, заповорът е наложен, но липсват достатъчно авоари.

Съгласно получен в ТД на НАП С., отговор от „Изипей“ АД, заповорът е наложен, но липсват авоари.

В ТД на НАП С. е постъпила от ДЗЗД „АКСИОН ГРУП“ жалба с вх. №53-00-130 от 23.01.2025 г., която с Решение №ПИ-31 от 04.02.2025 г. директорът на ТД на НАП С. е оставил без разглеждане, поради липса на процесуална легитимация на жалбоподателя.

Срещу Решение №ПИ-31/04.02.2025 г. на директора на ТД на НАП С. е постъпила жалба от ДЗЗД „АКСИОН ГРУП“, ЕИК[ЕИК], адресирана до АССГ, който с Определение с №9608/19.03.2025 г. по адм. дело с №1843/2025 г. по описа на БЗ състав на същия съд, отменя решението и връща жалбата, подадена от ДЗЗД „АКСИОН ГРУП“ срещу ПНОМ с изх. № С250022-022-00002696 от 15.01.2025 г. на директора на ТД на НАП С. за произнасяне по същество.

След връщане преписката на директора на ТД на НАП, той се е произнесъл по жалбата на „Аксион груп“ с Решение № ПИ – 94 от 28.03.2025 г., с което е оставил жалбата без уважение като неоснователна.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнителни ангажираните писмени документи от страните.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган по чл. 200 от ДОПК, в кръга на правомощията му, определени в разпоредбата на чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити.

Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК обезпечение се налага по отношение на установени и изискуеми публични вземания, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни тяхното събиране. Целта на обезпечителното производство е да гарантира изпълнението на публичните задължения като се отдели и предназначи определен актив от имуществото на длъжника, по отношение на който последният губи право да се разпорежда и който би могъл да послужи за принудително удовлетворяване на вземанията на държавата. По този начин законодателят защитава интереса на фиска и гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите, до окончателното му погасяване. В рамките на производството по издаване на ПНОМ, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и същият има правомощието да наложи обезпечителни мерки.

Договорът за гражданско дружество е уреден в чл. 357 от ЗЗД. Неперсонифицираното дружество се създава с договор между две или повече лица, които обединяват своята дейност за постигане на една обща стопанска цел. Съгласно гражданското законодателство неперсонифицираното дружество няма отделна правосубектност, т. е. носител е на правата и задълженията са участващите в него лица, съобразно своето участие. Неперсонифицираното дружество няма нито материална, нито процесуална правосубектност. В административния и гражданския процес неперсонифицираното дружество не е страна. Съгласно чл. 15, ал.1 АПК страни в административния процес са „административния орган, прокурорът и всеки гражданин или организация, чиито права, свободи или законни интереси са или биха били засегнати от административния акт“. В §1, т. 2 АПК е дадена легална дефиниция на понятието „организация“, а именно това е „юридическо лице или сдружение на юридически или физически лица, което е организационно обособено въз основа на закона“. За да участва в административния процес е нужно сдружението да притежава субективни права и задължения, което го прави правосубектно и тази правосубектност трябва да е публично правна. Поради това организациите, посочени в АПК като страни са тези сдружения, които по силата на закон могат да бъдат носители на публични субективни права и задължения и това е критерият за тяхното разграничаване.

Тази първоначална недопустимост се преодолява в данъчния процес, чрез предвидената регламентация, съобразно която за разлика от административния и гражданския процес, в данъчния процес гражданското дружество се счита за отделен правен субект. ДОПК предвижда, че гражданското дружество има собствена правосубектност. Съгласно чл. 9, ал. 2 ДОПК неперсонифицираните дружества и осигурителните каси за производствата по кодекса се приравняват на юридически лица. Тоест за данъчни цели неперсонифицираните дружества следва да се разглеждат като самостоятелни правни субекти, които са носители на данъчни права и задължения.

Тъй като, видно от чл. 9, ал.1, изр. 1 ДОПК в производствата по кодекса неперсонифицираните дружества имат собствена правосубектност, то налагане на обезпечителни мерки по чл. 200 и чл. 202 ДОПК не може да се извършва спрямо участващите в него лица за несъразмерно с делът на съответния партньор вземане. Последното се подкрепя и от изречение второ на чл. 9, ал.1 ДОПК, съгласно което се предвижда субсидиарна отговорност на участващите в неперсонифицираното дружество лица и то само в случая на започване на принудително събиране на установените публични вземания. Последното се насочва само при условията на субсидарност и то спрямо лицата, които са участници в гражданското дружество, съобразно тяхното участие, към момента на възникване на основанията за принудително изпълнение.

Участващите в гражданското дружество лица отговарят за установените данъчни задължения до размера на участието си. Това означава, че участващите в гражданското дружество лица не отговарят за цялото установено задължение, тъй като партньорите в ДЗЗД не са солидарни длъжници.

В чл. 195 ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания-подлежащи на обезпечение публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като Обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител, по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане или когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Съгласно чл. 202, ал.2 ДОПК, запорът върху ликвидно или изискуемо вземане, което длъжникът има към трето лице, се налага чрез запорно съобщение, което се изпраща на длъжника, на третото задължено лице и на банките, в които третото задължено лице има сметки.

Член 208, ал.1 ДОПК урежда изчерпателно предпоставките, при които публичният изпълнител служебно или по искане на длъжника отменя допуснатото обезпечение: 1/ при погасяване на публичното задължение; 2/ когато актът, с който е установено публичното вземане, бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред; 3/ когато актът за установяване на задължението бъде изменен с решение на по-горестоящия орган или от съда и при предприетото принудително изпълнение е събрана сума, равна или надхвърляща сумата на задължението съгласно изменението, в който случай публичният изпълнител разпорежда връщането на надвнесената сума до размера, определен в решението за изменение, след което прекратява производството; 4/ при съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане /в този случай отмяната на обезпечението се извършва само по

служебен почин на публичния изпълнител/.

В случая искането за отмяна на обезпечителната мярка по чл. 198, ал.1, т. 3 ДОПК не почива на нито едно от изчерпателно уредените в закона основания. А въведените от жалбоподателя твърдения за несеквестрируемост на вземането от него, защото прехвърлил дяловото си участие на други лица, е неоснователно, тъй като, както бе пояснено по-горе изпълнението се насочва спрямо лицата, които са участници в гражданското дружество, съобразно тяхното участие, към момента на възникване на основанията за принудително изпълнение.

Извън гореизложеното, при съобразяване на относимата регламентация, следва да се има предвид и, че съгласно чл. 361 ЗЗД „Ако не е уговорено друго, печалбите и загубите се разпределят между съдружниците съразмерно с техния дял, като съгласно ал. 2, уговорката за изключване на някой от съдружниците от участие в загубите, е недействителна“.

Важно е да се отбележи, че публичният изпълнител и ответникът са се съобразили с изискването на чл. 9, ал. 2 ДОПК при налагането на запора, което е направено единствено и само до размера на участието на длъжника „Техникъл Сървизис“ ЕООД – 28%.

При съобразяване на тези аргументи, както и като се отчете, че в производството по чл. 197, ал.1 вр. чл. 208, ал. 2 ДОПК жалбоподателят не само не е предложил съгласно чл. 199, ал. 2 ДОПК замяна на наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, а изобщо не оспорва изпълнителните основания, съдът намира, че с обжалваното решение директорът на ТД на НАП – С., действащ като контролен административен орган, законосъобразно е оставил без уважение жалбата срещу отказа на публичния изпълнител да отмени наложените обезпечителни мерки.

По изложените съображения жалбата на „Аксион груп“ ДЗЗД е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание §2 от ДОПК вр. чл. 144 от АПК, вр. чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100, 00 лв.

Воден от гореизложеното, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АКСИОН ГРУП“ ДЗЗД, против Решение № ПИ – 94 от 28.03.2025 г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № 53-00-130 от 23.01.2025 г. по описа на ТД на НАП – С., на жалбоподателя срещу Постановление изх. № С250022-022-00002696 от 15.01.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА „АКСИОН ГРУП“ ДЗЗД, ЕИК[ЕИК] за заплати на Национална агенция за приходите, разноски за настоящото производство в размер на 100, 00 лв. (сто) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: